

דברי הכפר

שכין

בד"ק'קה לעומק"

מחר יסתלים הארוע השנתי המאורגן ע"י ועדת הבנים
ונקרא השנה "בדיקה לעומק".
וכדי לעזור לחברה בהגדרת עצמם וסביבתם, הרי לנו...

קיבוץ - קבוצת אנשים המאוחדים למטרה משותפת, על
בסיס העקרון שחלק מהם נותן כפי יכולתו
ומעליה, וחלק אחר כפי צרכיו ומעליהם.
על פי עדויות הסטוריות היתה הכוונה
שהחלק הראשון והשני יהיו אותם אנשים,
אך זהו פרט שולי.

צוציק - לשעבר סרן בצה"ל, המעז לדבר באספה.

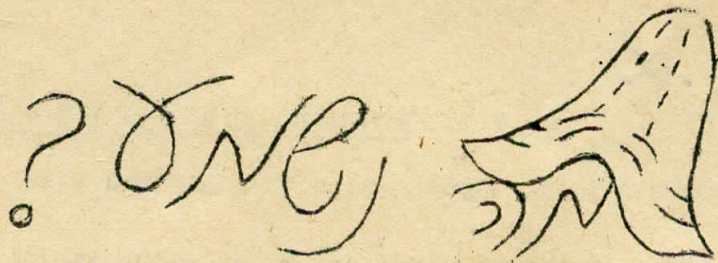
צמחיה טבעית - המרכיב הבלעדי של גינות משוחררי
הצבא והרווקים.

קולט מוסמך - רווק עליז המזמין אולפניסטית לארוחת-
ארבע, ולמחרת היא מאוחרת לכיתה.

מספר לבן - ההצדקה העיקרית לקליטת עולים בקיבוץ.

(מתוך "ירוק בעיניים")

מספר 749
בטבת תשמ"ב
בילנאר 1982
כפר - הנשיא

- ** ביום ה' שעבר היתה מטבח פתיחה של מועדון הצעירים במקלט חדר האוכל.
- ** במוצאי שבת היה ליקוי ירח שהוסתר ע"י העננים.
- ** יואל חזר מעבודתו בטיוול סיני.
- ** כתת מרום טיילו השבוע לטובא.
- ** גדלי סיים קורס רכזי ענפים.
- ** השבוע נערך סמינר לבנים ומקלטים בימי ד' ה' ו'.
- ** יוסי כץ וג'סון יצאו לחו"ל מטעם המפעל.
- ** נורמן (נתן) ברק הוריד את הזקן.
- ** שמעון יוצא למילואים. ג'קי חזר ממילואים.
- ** כוכבה עברה את טסט הנתיגה.
- ** החלמה מהירה לגיא המאירי ששהה יום בבי"ח צפת, ולגבי' ברמן ששברה צלע, ולאציק בן דור שנקע את רגלו.
- ** ביום א' עומדת להגיע אלינו ספינה.
- ** אין חדש ממשפ' מדר.
- ** מזל טוב ללפס וסטיב ולאבי עם הולדת הבת האחרת - אלה.
- שבת שלום, צילה

שלא במדור "מה נשמע?"

ה"מ" נשמע" נשמע יבש, לא? כמו ביום חמסין, הוא נכתב עבור כל אלה שנגשו אלי אלשית, (ועל זאת אני מודה להם), ולא לה שלא נגשו אלי, וטענו שנצלתי את מעמדי ככותבת המדור, והכנסתי לחוכן בימה אישית חריפה מדי. כי הלא מדור זה צריך להיות מדור קליל שיביא חדשות בצורה אוניקסיבית.

המשך דברי להלן מיועד רק לאלה המעוניינים לקבל את החדשות בצורה בה אני חוויתי אותן, או השגתי אותן.

** מועדון הצעירים נפתח ביום ה' ב- Grand opening סוער, שלאחריו החלה פעולה של שיפוץ יסודי. לפי מרקי, נעשתה פעולה של יצירה משותפת של קישוט, בה לקחו חלק הרבה אנשים בהנחיית מדריך אמנותי, שהיתה פעולה מלהיבה ומאוד חיובית.

אילן טוען שלאחר המסיבה הבאה ייערך שיפוץ נוסף וכן הלאה, עד שלאחר השיפוץ האחרון תיערך מסיבה רצינית, (כך מבטיח אילן) בשיתוף ענף הברכות, בה יחולקו לכל החברים רפילים (מילויים) לעטי גלובוס, לפי הפתגם: "כל אחד בהתאם ליכולתו, כל אחד לפי צרכיו".

** ביום א' (כנראה), עומד להופיע עבור משק הילדים - גמל, (הלא הוא ספינת המדבר). היות והגמל צורך מזון רב, יהיה משק הילדים שרוי במצוקת חציר ומספוא. חברים נדיבים מתבקשים להקדיש את העשב שהם מוציאים מגינתם עבור אותה ספינה נחמדה.

- ** את הגמל נקבל ממחמוד מנצרת, שהוע סוכן בוסע של חיות. (מעין מתווך בין משקי-ילדים).
- ** יואל שחזר נטילול טיני טוען שליקוי הלכנה בסיני היה מרשים ביותר, השמים היו צלולים וכל פרט נראה. יש לו עוד ספורים רבים ומעניינים וכדאי לגשת אליו אישית ולשמוע.
- ** כתת מרום טיפסו השבוע טיפוס מפרך לטובא דרך ואדי טובא, וכשהגיעו לשם כיבדו אותם בפיתות. את חוויותיהם ניתן לראות בציורים הססגוניים שנתלו בכיתתם.
- ** על הסמינר לבנים נקלטים נוכל לדווח רק בשבוע הבא, אך מפי הסדרן נודע כי כל יום עליו להחליף בעבודה 8-9 עובדים.
- ** נתן ברק הוריד את זקנו, והחברה טוענים שהוא מתחיל להדמות לשופט ראגבי מנאות.
- ** חברת הילדים מוסרת כל בלקחו שולחנות מחברת ילדים עבור מועדון הצעירים, (אלה שרמי גולן בנה לפני כמה שנים). חברת הילדים מזמינה את "הצעירים" למשחק ראגבי, שבו המנצח יזכה בשולחנות.
- ** ובאמת כל הכבוד לכוכבה שעברה את הטסט, ואנו מאחלים לכל הבאות אחריה הצלחה דומה.
- ** בשליש-שבת הערך במועדון עמיעד תערוכת עבודותיו של מרקי (הדפסי משי, פסטלים, שמן, פיסול). מרקי הוזמן לשם ע"י כמה מתלמידיו מתל-חי שהינם חברי עמיעד.
- ** לו סגל פתח פלגה בספריה המוקדשת לזכרו של ארנון ווטרמן ז"ל. באותה פלגה יהיו ספרים לאמנות, בעיקר אלה הקשורים לציור וללימוד הציור.
- ** יוסי וג'סון יצאו לחו"ל ביום א' ל-5 שבועות. קודם ישהו שבוע בלונדון ואח"כ 4 שבועות ברחבי ארה"ב, וזאת כדי לבדוק חידושים בשביל המפעל.
- ** סדנת התיאטרון בהנחיית רות נאי נוחלת כנראה הצלחה לא מבוטלת ולכן, לאחר שבוע זה, היא תסגר בפני חברים חדשים המעוניינים להצטרף. בסדנה משתתפים 20 חברים.
- שבת שלום, צילה.

"דברי הכפר" מה נשמע! לא רשאל...

עוד בימי מלכותו של אילן, כלומר, עוד בימים שהוא כתב את "מה נשמע" התעורר הוויכוח לגבי צורת כתיבת המדור. האם עליו להיות פשוט ותיאור עובדתי של מאורעות שקרו במשך השבוע, או שניתנת יד חופשית לכתב לתאר את העובדות ולבקר אותן ממבט ראותו.

עד עתה ניסיתי למזג, עד כמה שניתן בין שתי הגישות, ואני מודה שבשבוע שחלף נטיתי ביותר לתיאור השני, וזאת משתי סיבות:

א. לא יכולתי לתאר בשלורה ובאוביקטיביות מאורע שבנפשי הוא, ושממילא היה נתון בוויכוח ציבורי כפי שהסתבר מעל דפי עלון זה. אולי לא הייתי צריכה לדווח על מאורע זה כלל, כי בשום פנים ואופן לא הצליח אז הפרקר שלי לכתוב את השורות הבאות:

"ביום ה' נערכה מסיבת המפעל, לציון שנת יצוא מוצלחת בשילוב עם מסיבת ראש השנה האזרחית. הקישוט היה מרשים והורגש כי אנשים רבים הקדישו זמן רב ומחשבה ליצירת האפקט. האוכל היה בכמויות פנטסטיות ומאד טעים, ואנו מודים לכל אלה שתרמו מכותם היצירתית ומרצם לספק את בטננו ההומה וגרוננו הניחר. היה עליז ושמח וחברים מאוד נהנו".

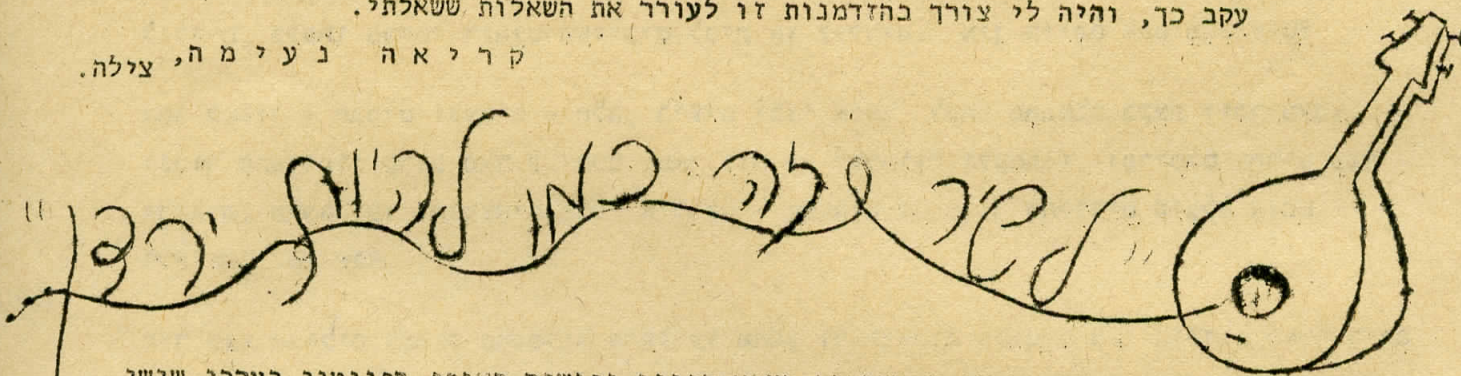
.../...

ב. כבר זמן רב מתלבטת המערכת בשאלה: מי מינה אותנו, מי סומך את ידינו, בשם מי אנו פועלים, מי הסמיכנו לצנזר מאמרים, לגנוז מודעות וכו'.
התשובה, כמובן היא שבאופן רשמי כל אחד מחברי המערכת הגיע לתפקידו בצורה מקרית. משהו אחד מחברי המערכת ביקש להצטרף או שיום בהיר אחד ה"עסק" נפל עליו ומתוך "אהבת מרדכי" נשאר בתפקיד. אף אחד מחברי המערכת לא הגיע לתפקידו עקב בקשת מזכיר, מלנוי של ועדה כלשהי וכמובן, שלא דרך האספה.
זהו תפקיד התנדבותי גרידא, שמתבטא כך, בדרך כלל גם מבחינת שעות העבודה וגם מבחינת הפתרונות הטכניים שכלולים בהוצאה לאור של עלון.

אנו מודים (חברי המערכת), שבזכות ציבור הקוראים הנהדר (והוא באמת נהדר) שיש לעלון, יש גם ציבור כותבים נהדר, וכך תמיד דברי הכפר יוצא לאור ללא כל מאמץ מיוחד מצידנו, ויש שטוענים שכך מוטב שיתנהל העסק. ללא ממסדיות מיותרת, את העריכה יקח רק מי שמתחשק לו וכו'.

צורת כתיבת מדור "מה נשמע" בשבוע שעבר היא דוגמה לבעייתיות שעלולה להתעורר עקב כך, והיה לי צורך בהזדמנות זו לעורר את השאלות ששאלתי.

ק ר י א ה נ ע י מ ה, צילה.

הנושא אינו חדש... עוד בתקופה ששרתנו בצבא הלכנו נפגשים באופן ספונטני בערכי שירי לשיר משירי "ארץ ישראל היפה". הזיקה התחילה לצמוח כשהשתחררנו מצה"ל וחזרנו הביתה... לאט לאט צמח והתגבש בתוכנו הרעיון להקים מסגרת קבועה ולשתף את כל אוהבי השירה במשק, באהבתנו לשירת "ארץ ישראל היפה".

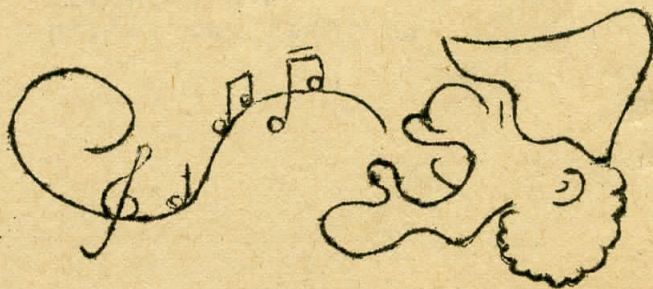
המפגש יתקיים אחת לשבועיים, (הודעות יופיעו מראש), והוא נבנה בצורה של "שירה בצוותא". ערכנו שירונים על מנת לאפשר לכל אותם חברים שלא מכירים את כל המילים / בתים, בכל שיר, להשתתף ולעקוב, ולהפיק את המקסימום.

המפגש מיועד גם לכל אותם חברים שמרגישים ש... "אינם מכירים מספיק שירים..." זו הזדמנות פז לכולנו - "קומו, צאו מהדריכם ובואו לשיר"

מבחינה טכנית הערב מאורגן - השאר תלוי בכולנו.

ל ה ת ר א ו ת,

דליה, אהוד וגרשון.

כה כואב לי!

פעם היה הכל פתוח: מחסן-האוכל, חדרי החברים, בתי הילדים, ומה בעצם לא?

היום - מה שעדיין לא נעול הוא בחזקת פרצה הקוראת לגנב, ולמה?

למה היום אנחנו מוכרחים לנעול את הכל?

למה היום מה שאינו נעול הוא הפקר, או לפחות קורץ - רומז - ראו, אני לרשות הכלל,

אינני נעול! מה גרם לשינוי במושגינו על רכוש הכלל?

העמידו עצמכם במקומה של המטפלת בפעוטון, בבית-הכולל או במועדון הנעורים המגיעה

בבוקר לעבודתה ומגלה שהמקור מרוקן מתכנו; או שמהמקום אותו היא מנסה להפוך לבית

לילדים, נלקחו פריטי ריהוט השייכים לבית או לילדים. איך היתם אתם מרגישים?

אשר למזון - חברים ונערים - חלב, ביצים וכו' אפשר לקחת מהמטבח בקצת יותר מאמץ.

(נכון שהפעוטון קרוב מאד לביחכם ומאד נוהג רק "לקפוץ" ולקחת!), ופריטים אחרים כמו

גבינות, חלבה וכו' הנמצאים בבתי הילדים - הנמצאים שם כיוון שהילדים קיבלו אותם -

ולא אתם, אז אנא.

אין אנו יכולים לצפות ממטפלות שישקיעו מאמץ ורצון-טוב בטיפוח בתי הילדים כאשר קיים

חוסר הודאות באשר למה שימצא או לא ימצא שם בבוקר. יהיו ודאי מי שיגידו -

נעלו הכל וזהו! אך האם כזוהי החברה שאנו רוצים להיות בתוכה? חברה של מנעולים?

ואולי עדיין לא מאוחר מדי?

ל א ה כץ.

המערכת: צילה, עדנה, אריק ודליה

הדפיטה: ציונה

עיסר: דורי

הגיהה: אסתי

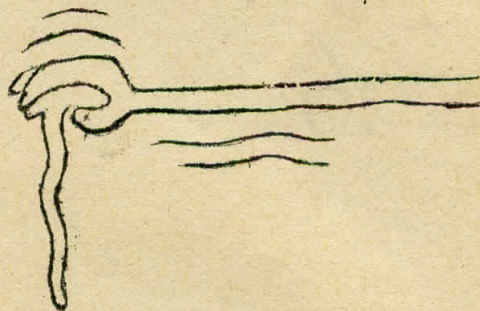
שכפלה: דורית

חיברו: לאה ובחמן כץ

נדליק נר לזכרה של

אסתר בנדר - כ"ז בטבת

12028

כשראיתי את השם החדש של הועדה המטפלת (בנקוט בלשון זהירות), בענינים המיוחדים את אותם החברים העוברים לאט לאט את גיל העמידה, והנה שמה בישראל "ועדת הדור המתבגר", הרגשתי מיד שנשרו ממני 40 שנה לפחות. הרי מייחסים לי את כל אותן התכונות של טרם בגרות (ספונטניות, פתיחות, סקרנות ועוד) שדועכות במידה זו או אחרת במשך השנים. חשבת: "האם זה מתאים? יתכן שלא - אבל נחא, שיהיה כך".

אך כפי שנתפשרנו בגליון "דבר" מלפני שבוע יש מי שמשגיח עלינו ועל טהר לשוננו. ואם כבר ארכיון התק"ם נדרש לסוגייה, נצטרך גם אנחנו להתייחס. אמת ויציב. כולנו מתבגרים בקצב כרונולוגי אחיד, אבל הביטוי "מתבגרים" משתווה בערך ל"גיל הטיפש-עשרה", שהועבר מלע"ז. אבל גם אינני שלמה עם הצעות אנשי בית-השיטה. הביטוי "גיל הזהב" נובע מאותה גישה נוסטלגית המכנה את גיל הגן "השנים המופלאות". מי מתיימר וקובע לי איפה הזהב בחיי? אולי אני מוצאת אותו במנות קצובות במשך כל השנים - אולי רק בעולם הבא? על כל פנים, ברור לי שרק מי שבטוח בהדרדרות שפיותו וכוחו הנפשי של האדם המבוגר יכול לכנות בתור "גיל הזהב" דווקא את התקופה שבה מתחיל האדם להרגיש בכל אבר בגופו בנפרד, ובה מתארכת רשימת הדברים שכבר לא יספיק ללמוד.

ההצעה השניה של אנשי הארכיון "גיל השיבה הטובה" - נראית לי מקדימה מעט את זמנה. הרי לפי חז"ל "בן חמש שנים לתורה --- וכו' וכו' --- בן שבעים שנה לשיבה", ורובינו טרם הגענו לשלב זה. מה גם שהודות לספריות, השיבה לא נזרקת כלל בראשי החברות בימינו.

יש הממליצים על "ועדת הקשישים" וטוענים שלפי המילון "קשיש" הוא גדול בשנים, גדול יותר. אבל מה לעשות והצליל קרוב מאוד ל"ישיש" שפירושו "זקן מופלג". אם תקראו לי "קשישה", בטוח שמיד אצנח לכסא גלגלים, או לפחות אמהר לקנות מקל הליכה.

אז אולי "המליסדים"? היה יכול להיות מתאים, אך לאושרינו הצטרפו אלינו במשך השנים חברים בני גילם של הראשונים, והרי לא יקופחו זכויותיהם.

ההצעה שלי היא "ועדת החבר הבכיר" או "הבכירים", כאשר לכל הדעות "בכיר" הוא אדם גדול בשנים מאחר. ואם זה מעורר אצלכם אסוציאציות של "פקיד בכיר", "מרצה בכיר" בתוספת גוון כלשהו של חכמה, שיקול דעת, רוחב אופקים, זה דווקא לא מפריע לי. טה"כ זה נכון, לא ??? - - -

6.

דאס איז

אני איבער בעד או נגד אסט. אני עצמי איני מרגישה צורך לחוות את החוויה, אולי משום שבעבר התנסיתי בחוויות דומות ואני בטוחה שקבלתי IT (את זה) באותה מידה שקבלו אלה שהשתתפו באסט. אך זה דבר שלא ניתן להוכחה, לא לכאן ולא לכאן. אני רק רוצה להגיד לך אדי, אין צורך להכנס לבהלה.

אז מה אם יש קבוצת אנשים שיש להם מכנה משותף. רוצים לשבת יחד, מרגישים שעברו חוויה שהוסיפה להם מימד חדש בחיים ומרגישים שבכוונם להציל את העולם מכל פגע כולל רעב. אם זה משפיע במיוחד על הצעירים - גם אתה בגיל זה רצית להציל עולם ומלואו. מה אכפת לך שקבוצת אנשים יוציאו מתקציבם סכום כסף שנראה לך מוגזם. לכל אחד הזכות לעשות עם כספו מה שחפץ לכו. אם היפשו דרך ישירה או בעקיפין לקבל השתתפות והפניה עוברת את הצינורות המקובלים בצורה דמוקרטית, זה דבר לגיטימי בהחלט. תוכל להשתמש בזכותך כחבר להביע את התנגדותך, אם רק תופיע לאספה.

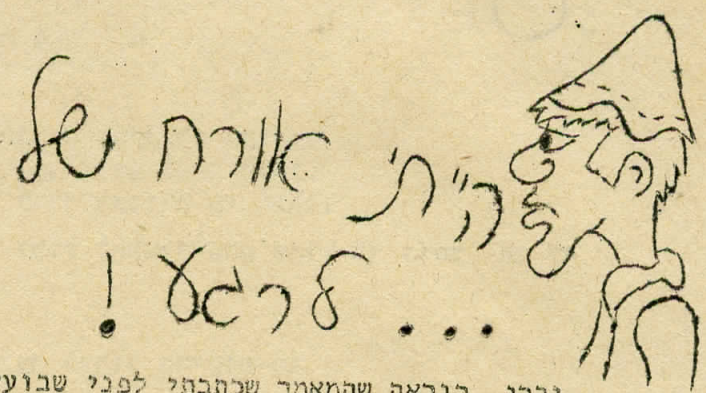
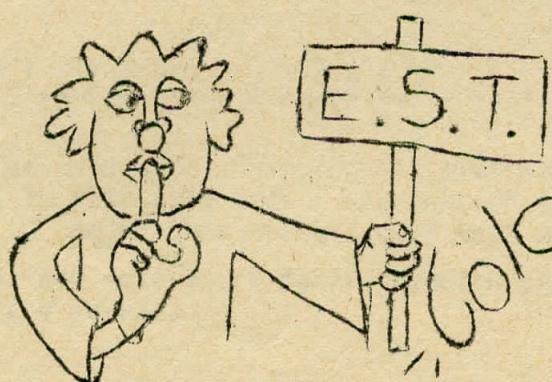
אדי, אל תגזים, אל תשווה את אסט לסרטן. אני מאמינה בכוח של כפר הנשיא להיות מסוגל לכלל בתוכו גם את אסט, לא הרגשתי שזה הטפיע לטוב או לרע ואם כל אחד מרגיש שקיבל IT (את זה), אז למה לא. או שזה יחלוף או שלא. אני רואה שהחברים ממשיכים לתפקד במקודם. הקשר שהיה לי באופן אישי עם משתתפי אסט לא השתנה לא פחות ולא יותר. נכון שבהתחלה אי אלה חברים ניסו ביתר שאת לשכנע אותי וגם אחרים, להתנסות, אבל מאז חדלו.

אדי, אל תעשה מאסט מין תופעה מאגית. אני מציעה לך לקרוא ספר של לוק ריינהרט. (נמצא אצל אנשי אסט). הספר מתאר את הטריינינג הבסיסי של אסט, ז"א שני סופי-שבוע. מכיון שעדיין לא מצאתי ספר המסביר באופן תיאורטי את תורת אסט, הספר הנ"ל יסביר לך בצורה די אובייקטיבית, מה זה אסט. אני בהניתי, חלק היה משעשע. חלק משעמם והרבה היה מוכר לי מסדנאות אחרים שבהם השתתפתי. ורנר אקהרד, הוגה הרעיון אינו מכחיש שהוא גאון הדור, וזה נכון. הוא גם אינו מכחיש שהוא סוכן מעולה שמצליח בהצלחה מרובה למכור את סחורתו. המטר פשוט, לא מבטיחים כלום, אלא שתקבל IT ומה שאתה מקבל זה IT (את זה). אינך צריך להיות גאון להבין.

הרושם שאתה נותן אדי הוא שמתחווה כאן קבוצה סגורה ומיסטית כמו ה"מוניז", רושם זה מוטעה. לדעתי אין הבדל בין האחוה שנוצרה בין חברי אסט מזאת שקיימת בין אנשי ראגבי, ברידג' וכדומה. רק אתה תעשה מאסט פגע וסכנה אם תמשיך להעניק לו כוח כה עצום ועל עליון. תן לחיות ואל דאגה. לא נאבד את שפיותנו.

תאמין יותר בכוח החברה שבתוכה אתה חל. ר ח ל אבידור

7.

ובכן, כנראה שהמאמר שכתבתי לפני שבועיים בגנוח תופעות מסוימות של האסט, היכה הדים בכל הכיוונים. קודם כל, אלה שהסכימו עם כל מילה שכתבתי, הצביעו על כך שזה היה חריף מדי. והאסטניקים עצמם כה נפגעו מהביקורת, שלפחות 3 מהם באו אלי לשוחח בנושא. (אגב, כל מה שיצא משיחות אלה רק חיזק את עמדותי). עם זאת, כשקראתי בדו"ח המזכירות, שהנושא יובא בקרוב לדיון באסיפה, שמחתי מאוד, כי זו היתה המטרה העיקרית של מאמר הביקורת שלי, ובכך ראיתי שלב של "הפסקת אש".

אך, ביום שישל ניגש אלי חבר מה"חוג", והזמין אותי לפגישה השבועית שלהם! מה פתאום? ובכן, הרגשותי בהחלט היו מעורבות. אם אלו, יחשידו אותי: אחרים כ"שותף", ואם לא, תהיה להם עמדה נגדי: "למתוח ביקורת הוא יודע, אבל לבוא לשמוע הוא לא מוכן!" שקלתי ושקלתי, ובסוף החלטתי ללכת!

נכנסתי לחדר, בו ישבו כ-20 אנשים, אני חייב לכנותם אנשים, כי ההרכב היה: חברים, מועמדים, חוזרי צבא, ילדי ביה"ס ואורחים מחוץ למשק, שרבים מהנוכחים אפילו לא הכירו. פתח היושב ראש: "ניתן לדבר כאן בעברית או אנגלית - אני אדבר אנגלית". זה כבר העלה לי קצת את לחץ הדם. אז הוא הסביר שהתנאי להשתתפות באותה שיחה הוא טודיות מוחלטת בין אותם המשתתפים! שאלתי (בעברית), איך יכול להיות שרק אותו הרכב אנשים מקרי זה יכול להיות שותף, ולא חבר משק אחר, שלא נמצא בחדר? נעניתי (באנגלית) ככה זה! כמובן שמצפוני לא הסכים עם מצב מגוחך זה של התחייבות לקשר שתיקה, וקמתי ויצאתי. לא אמשיך בביקורת שלי כאן, רק אשאל: "מדוע לא הסבירו לי את "תנאי המשחק" מראש, וכך היו יכולים למנוע ממני את כל אי הנעימות?"

ורק הערות לדודו - אמנם אני מעריך מאד את גישתך הפילוסופית לבעיות, אך אני מבקש ממך לא להוציא דברים מהקשרם. ראשית כל, אני כתבתי שהתופעה של אסט מתפשטת כמו סרטן. הכוונה היא שהתפשטות היא כמו סרטן, ואתה קפצת על כך, והאשמת אותי שתיארתי את האנשים באסט כחידוקים נושאי מחלה. ושנית, כשפניתי בקריאה למוטדות המשק לקחת את העניין לתשומת לבם להעלות אותו בפני החברה, כוונתי לא היתה שהמוטדות יחליטו עבורנו, אלא, שיעשו בדיוק מה שבעצם עשו - החליטו להעלות את הנושא באסיפה.

8

מודעות, אבד, מהפסים

- לפי בקשת סדרנית התחבורה אנו מזכירים לחברים שמקבלים דכב:
1. לגשת בערב לפני הנסיעה לאשר שאתה כן נוסע ואתה הנהג.
2. אם אתה אחד הנוסעים עליך לברר אצל סדרן העבודה מי הנהג.

מי שלא יכול להגיע לסידור התחבורה בערב יכול להשאיר פתק שהוא כן נוסע, אך לא יגיע לסידור.

ביום א' ה - 17.1.82 יבקר אצלנו ד"ר כנען לערוך בדיקות-שד.
ההרשמה במרפאה.

ביום ד' ה - 20.1.82 יבקר אצלנו ד"ר אשר הגניקולוג. ההרשמה במרפאה.

אבד

מי שמצא פלאש של מצל. קודאק במסיבת סילבסטר או אחרי כן בחדר האוכל, מתבקש למסור אותו לרפי פ. כי הוא שייך לאחת הבנות מחקבוצה הדרום-אפריקאית.
תודה, רפי.

מי ששאל את הספר 'House plants' ממני מתבקש להחזירו בהקדם האפשרי.
הספר הוא ספר כיש, אמריקאי, צבעוני, מפורט להגדרת צמחים.
בתודה מראש, יניב ב"י.

אני מחפשת כורסא תלת-מושבת, במידה ויש לך, אנא, התקשר/י עמי - ת"ד מס' 52.
גב' גילמור.

מלותיים נהמערכת

בשבועיים האחרונים התקבלו במערכת מספר לא קטן של מודעות מחברים בנוסח:
אבד לנו ... אנו מעוניינים לרכוש... אנו רוצים למסור... מצאנו... וכו'.

עד כה היה מקובל על הצוות הנוכחי, העוסק בעריכת העלון שלא לפרסם מודעות בנוסח זה, אלא, במידה ובאו מועדה או מוסד כלשהו בקיבוץ, ואנו מעוניינים להמשיך בנוהג זה, על מנת לא להפוך את העלון לפינת - המודעה - הגדולה.

לכן, השבוע אנו מפרסמים בפעם האחרונה את המודעות שהצטברו.

לידיעת המפרסמים הפוטנציאליים - מול המזכירות הטכנית נמצא לוח המיועד להודעות אבד/נמצא - אנא פרסמו את הודעותיכם האישיות עליו. כמו כן, תמיד אפשר לתלות מודעה על לוח המודעות המרכזי.

ועוד דבר. כל שבוע אנו מוצאים לפחות פתק או כתובנת המופיעים בתא בעילום שם.

הודענו ואנו חוזרים ומודיעים - שלא נפרסם דברים בצורה אנונימית: במידה והכותב אינו מוכן "לעמוד" מאחורי הדברים שכתב, שלא יביאם לפרטום, במחילה.

ד ל י ה.

חדר-האוכל

מסטיק --- מסטיק --- מסטיק ---

אני שונא מסטיק --- אני שונא מסטיק ---

אני שונא --- כן, אני מבית שהרעיון חדר --- אני שונא ---

לפני שבועיים הפכנו את כל השולחנות והכסאות כדי לנקותם, והנה! תחת כל שולחן שני וכסא שלישי מסטיק או גרוע מזה בזוקה. ולא סתם מדביקים את החומר הזה, אך תמיד באיזה חריץ אשר מחזיקו כברזל.

ניסיתי לחקור את התופעה על ידי עשיית סטטיסטיקה. האם צבע השולחן או מקומו

בחדר-האוכל משפיעים על משיכתו כבסיס הדבקה?

כתוצאה ממחקר זה, אין טפק שהצבע האדום והצבעים הקרובים לו מושכים את ההדבקה, יותר מהלבן. כמו כן, הריצים ופינות קשות להשגה פופולאריים מאוד, במיוחד לבזוקה שגם מסריחה בהורדה.

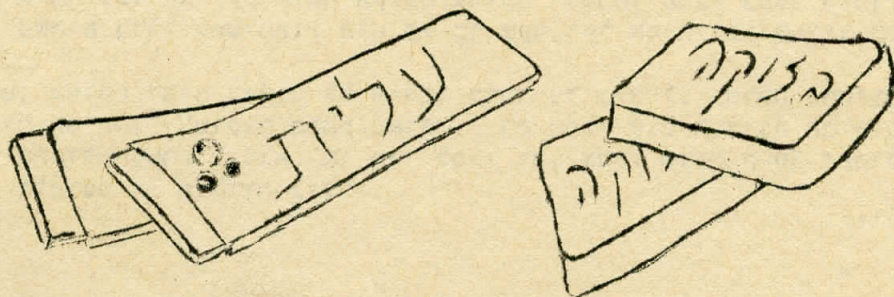
העיקר - נא להסביר לקטניכם, לפעוטיכם, לילדי גניכם, לתלמידי בתי ספרכם, למתנדביכם, ולאולפניכם, שבחברה מתורבתת ומתוקנת, לא מדביקים מסטיק מתחת לכסאות ושולחנות, אלא, עוטפים במפות וזורקים עם יתר השאריות לפח האשפה.

המאמרים השונים על חדר האוכל היו מענינים מאוד, והתענינות החברים מצביעה על הצורך שועדת המרכז הציבורי תחזור לפעולה קבועה, כדי להביא לשינויים, אם בסידורי הגשת האוכל, כפי שהצעת אני, או אם בסידורי המלחמה וכו', כפי שהציעו אחרים.

אולי הועדה תידום שוב שיחה כללית על הנושא, כדי להזיז את הענינים וסוף סוף להגיע להחלטות אופרטיביות, גם אם אין אפשרות עוד להגדיל את הבנין, וכך לפתור את רוב הבעיות.

בינתיים - בתיאבון, והגשה עם חיוך.

מ י כ א ל כהן

סיפור פשוט מאהחיים.

כשההורים שלי עזבו את הארץ בתקופת מלחמת העולם הראשונה ויורדו מצרימה, הם לא היו יורדים. פשוט מאד, התורכים ששלטו אז בארץ החליטו לגרש את כל יהודי יפו, שהיו בעלי נתינות זרה מהארץ. אף על פי שאבי היה יליד הארץ, אך כבן לנתיין רוסי היה גם הוא חייב לעזוב את הארץ, או לקבל את הנתינות העות'מנית.

הישוב התחלק אז לשתי קבוצות: קבוצה אחת שהיתה בעד ההתעמנות וחלק אחר היה נגד, אבי היה בין אלה שהחליטו לעזוב את הארץ ולא לקבל את הנתינות התורכים שנזאי נפשו.

כשהמגורשים הגיעו לאלכסנדריה שבמצרים, שוכנו במחנות והצבא הבריטי תמך בהם. מבחינה כלכלית היה מצבם אפילו יותר טוב מאשר בארץ, שהתושבים בה רעבו לפת לחם.

לא פעם, לאחר מכן כששמעתי את ספוריו של אבי חשבתי לי: כי בעצם אינני מבינה לשם מה היה צריך משה להוציא את בני ישראל מארץ מצרים. ועוד להובילם ארבעים שנה במדבר. לפי עניות דעתי, מוטב היה לו השאיר אותם שם, יתכן שזה היה חוסך לנו הרבה צרות.

ומה עם עבודת הפרך בה העביר פרעה את בני ישראל, אתה שואל? חושבני שלא היה מזיק להם לעבוד קצת. נדמה לי שכבר אז בני ישראל לא אהבו לעבוד בכבדים, והראיה - מי עובד היום בבנין חוץ מהערבים?

ובכלל, לאט לאט היו הופכים מפועלים למנהלי עבודה, ובמשך הזמן ליועצים שליטים, וכן הלאה וכן הלאה.

אך זה לא מה שאבי חשב. בהזדמנות ראשונה הוא חזר ארצה, אך זה בהמשך דברי. בינתיים הקימו באלכסנדריה את "גדוד נהגי הפרדות", שאבי היה בין מגויסיו, אמנם הכוונה של ז'בוטינסקי וטרומפלדור היתה להקים גדוד לוחמים עם נשק שיעזרו לבריטים במלחמתם. אך הבריטים התנגדו לכך והסכימו רק לגדוד עזר בשרותים, שעליו היה לטפל בפרדות ולהביא את האספקה לקווי החזית.

ספורים לאין ספור ובדיחות טופרו על חשבון אותו גדוד. זכורני שאבי סיפר לי על החיילים של אותו גדוד, לצעוד הם לא ידעו, זה היה יותר עדר שכל אחד עשה מה שהוא רוצה.

זכורני שעוד הרבה שנים אחרי זה הייתי שומעת את אבא שלי כשכעס על מישהו היה אומר: "השטיק פרד", שבעברית פירושו "התיכת טוס", כמובן שבאידיש זה מצלצל יותר טוב.

חושבני שביטוי זה נשאר לו מהיותו ב"גדוד נהגי הפרדות". הגדוד הזה לא האריך ימים, בשל כל מיני סיבות שאחת מהן ודאי היתה ששלחו אותם לחזית גליפולי בזמן שהמגויסים חשבו שישלחום לחזית שתפתח על כיבוש הארץ.

אחרי פירוק הגדוד ושוכם של האנשים לאלכסנדריה הציע לאבי רפאל אבולעפיה, שהיה אחד מפעילי ניל"י להצטרף אליהם.

תפקידו של אבי היה להפליג עם אניה אנגלית ללב-ים, מול חופי הארץ, ומשם עם סירה עד חוף עתלית, להגיע לתחנת הנסיונות בעתלית, שם ישבה שרה אהרונסון לקבל ממנה אינפורמציה על תנועות הצבא התורכי ולחזור לאניה ולמסור אותה אינפורמציה לבריטים.

הרבה סיפורים סיפר לנו אבי על אותה תקופה, שרובם נשכחו ממני במשך הזמן. באחת הפעמים, כשהיה בדרך למשימתו, הים כל כך סער ועל אף היותו שחיין טוב, כמעט וטבע לולא הצילוהו.

כשהיינו ילדים, באותם ימים בשוב לא הירבו לדבר על ניל"י. הרבה פרשיות לא היו ידועות ובכלל "ניל"י" הם היו "מוקצה מחמת מאוס". רק אחרי קום המדינה הם קיבלו ריגורליזציה, החזירו עטרה לישנה, אך עוד לפני זה, אחרי שנות ה-30 התחילו כל מיני טופרים לכתוב ולפרסם את תולדות ניל"י.

.../...

" ס ל פ ו ר " פ ש ו ט מ ה ח ל י ם "

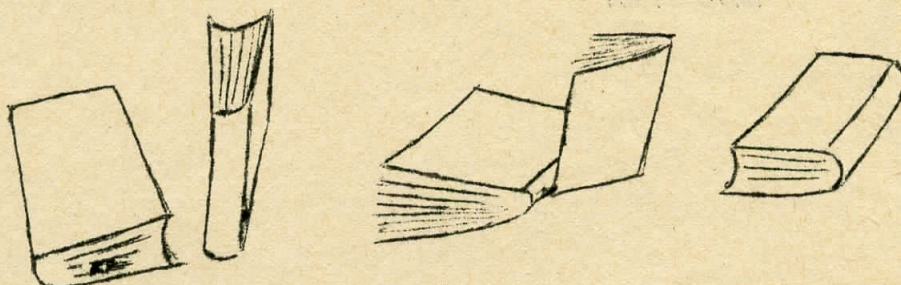
זכורני שכמה מסופרים אלו הגיעו אלינו הכיתה לחקור את אבי על אותן פרשיות.
בעיני כל משפחת אהרונסון, שלא הכרתים, חוץ מאשר רבקה אהרונסון, שביקרה בביתנו
מפעם לפעם והיו לי שיחות ארוכות איתה, הצטיירו כאנשים בעלי שיעור קומה.

ל ו ט פ ה

ספרים חצלים שנבנו 10 לספריה.

הומור	פפירס	חשובה חלקית	ק. גרדוש (דוש)
רומן	כתר	מסע להודו	א.מ. פורסטר
רומן	הקיבוץ	אתר ובלעדיך	מ. לודבורג
רומן	היפריון	הדוור מצלצל פעמלים	ג.מ. קיין
-	שוקן	הל אביב הקטנה	נ. אלתרמן
סיפור	שוקן	אין מקום שהוא רחוק מדי	ר. באך
רומן	דביר	שלך לנצח	ג. בלום
רומן	אורנשטיין	דאלאס - משפחת יואלנג	ב. הירשפלד
שירים	כנרת	1,000 זמר ועוד זמר	פסתזון-אליגון
ידועת הארץ	הקיבוץ	גמלא	ש. גוטמן
מצרים	ע.ע.	הספינקס והקומיסר	מ. הייכל
רומן	רמדור	הנינגה	א. לוסטבאד
פועלים	ס. פועלים	נילי סדן לובינשטיין	א.ה. יהושע
מתח	זמורה-ביתן	מסחורי הפונדק הסגול	ק. קין
רומן	זמורה ביתן	הפרדוקס האבזד	פ. בראון
שואה	שוקן	הסוד הנורא	ז. לקייר
ביוגרפיה		אדלשטיין נגד אדלשטיין	ר. בונדי
מדע בדיוני	כתר	ספר הארץ	פ. אנדרסון
רומן	כתר	גבר אשה וילד	א. סגל

.../...

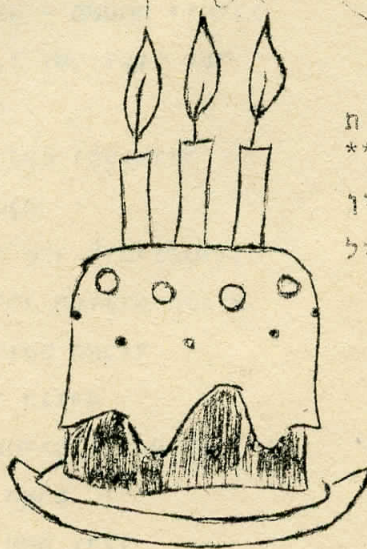

ח ד ש ב ס ד ל י ת ע י ו ן
* * * * *

שוקד	פרקים באנטרופולוגיה חברתית	שוקן
ח. בלינארט	אטלס כרתא לתולדות עם ישראל בימי הביניים	
מ. פעיל	מעבדות שחורה	לחרות טראגית
א. כנעני	הסדר הקרקעות במשקי ההתישבות העובדת	היסטור ה
ח. הדרי	הקיבוץ המאוחד 1939-27	יד טבנקין

ל מ י ה ו ל ד ת

21.1	בקי ארנברג
	ליה בולצינסקי
22.1	חיים מעין
	עמר כהן
	גיא וגנר
23.1	דני בוסקילה
	נמרוד פלמה

ל מ י ה ו ל ד ת

17.1	שרית וולפין
19.1	מר דני סטיל
	רות גולן
20.1	צביה כץ
	עופר ניצן

הנהגה אלה ואם ואם ואם... 13

ועוד על טילורוסטר...

הסערה קצת שקטה בקשר למסיבת הטילורוסטר, וברצוני להתייחס לבושא בצורה קצת שונה. באופן עקרוני, קשה לי לקבל שועדת התרבות תתמוך במסיבה ועל ידי כך תהפוך אותה למסיבה רשמית של הקבוץ. כך גם התבטאתי בישיבה שהתקיימה כחודש לפני התאריך. הייתי במיעוט, והוחלט כן לתמוך במארגני המסיבה. ואמנם, יתכן שהצדק עם אלה שהיו מוכנים להכיר בארוע, שבלאו הכי יתקיים גם בעתיד. כי מה האלטרנטיבה? שמא נשלח את עצמנו על ידי הסוואה כל שהיא, כפי שהיה נהוג עד כה:

- (א) בקרא לה "מסיבת מתנדבים ואולפן"?
- (ב) בקיים אותה כאילו הוחלט עליה ברגע האחרון ובאופן פרטיזני?
- (ג) בעשה "כאילו" היא מסיבה פרטית, שבמקרה מתקיימת במרכז הציבורי?
- (ד) בחפש טיבה להגיגה גדולה באחד מענפיו?

אם יש מספיק חברים שמתנגדים באופן עקרוני למסיבת טילורוסטר רשמית, אפשר גם לאסור על קיומה בכל צורה שהיא. אך אם לרוב לא איכפת או אם הוא תומך בפעולה, אזי הבעיה תתעורר מידי שנה. עד עתה לא נמצא לה פתרון הולט. אולי בחליט להנה או להנה, וגמרנו?

מסיבת ה-60

כפי שזרואה ב"דברי-הכפר" מלפני שבוע, התגובות לאחר המסיבה היו שונות. מהתבטאות רוב בעלי השמחה ומשפחותיהם, היא קלעה למטרה שהציבה לעצמה ועדת התרבות. בעינינו היה חשוב לקיים את המסיבה. במליץ לבאים אחרינו להמשיך את המסורת בשנים הבאות.

ברוב הקבוצים חוגגים ארועים כגון אלה מידי שנה ובהצלחה רבה. לגבי המתכונות לערב כזה, יש הרבה אפשרויות, וניתן לזמן לשנות, לשפר וכו'. העיקר לציין סימני דרך כאלה בחיי חברינו!

"תל-חי 20"!

ההצגה הנ"ל, בהשתתפות סדנת תיאטרון "הגליל", תוצג אצלנו בליל שבת, 29 בינואר. ההצגה מומלצת מאוד. פרטים נוספים יבואו. למחרת, ביום שבת בבוקר, אנו מתכננים טיול צפונה, שתכלול ביקור במוזיאון חצר תל-חי. התכוננו!

שבת שלום,

דונה

PARENTS' PAGE

15.1.82

Last Thursday saw the Grand Opening of the New Younger Generation Moadon in the Chadar Ochel shelter. This was followed by a week of frenzied artistic activity, resulting in an original decor created by a vast number of aspiring artists, and directed overall by that famous artist Lawrence Marcuson. Ilan reckons that after the next party, the new Moadon will be in need of further redecorating and repair, which will naturally be followed by a further celebration, and so forth and so on....until the final, ultimate party to end all parties, sponsored by the Kfar Hanassi Fishponds Corporation, where everyone will be presented with a free gift-wrapped ballpoint refill, in the spirit of our guiding socialist precept: FROM EACH ACCORDING TO HIS ABILITY TO EACH ACCORDING TO HIS NEED.

On Sunday, if nothing goes wrong, the children's farm will take delivery of a camel! As the camel needs a lot of food, and the children's farm is running low on supplies of hay, everyone is asked to save the grass cut from their lawns for the new arrival. The camel is being brought to us by Mahmoud of Nazareth, who is a travelling salesman in animals for children's farms.

Yoel, just back from a week in Sinai, tells us that the lunar eclipse (eclipsed by clouds in our area) was particularly impressive in the south, where the skies are clear at night.

Mazaltov to Cochava, who passed her driving test this week.

Lou has set up a special corner of the library, dedicated to the memory of Arnon Waterman. This corner is devoted to artbooks, particularly to drawing and the study of drawing.

Ruth Ney's Theatre Workshop has got off to a good start, with twenty regulars learning how to move, jump and generally enjoy themselves.

Shabat Shalom,

Tsilla.

MAZAL TOV !!

17.1	Sarit Wolfin	21.1	Becky Erenberg Lia Bulchinski
19.1	Denny Steel Ruth Golan	22.1	Haimke Maayan Omer Cohen Guy Wagner
20.1	Zvia Katz Ofer Nitzan	23.1	Roy Buskila Nimrod Palma